

Nro. 9.

A' FELS. CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indált Bétsből Pénteken Julius 31-ik napján 1812-dik
esztendőben.

BCU Cluj Central University Library Cluj

E é t s.

Kegyelmessen uralkodó Fels. Császáruink 's Királyunk, e' folyó Julius 27 ik napján friss egészségben és szerentséssen ide haza jövéen, ki sem pihente magát, hanem mingyárt akkor Badenbe ment azon szerentsétlenségnek meg szemlélésére, mellybe azon városkát az azelőtt való napon támadt veszedelmes tűz ejtette, és maga Eő Cs. K. Felsége is szükséges rendeléseket tett, a' még imitt amott hamvában elrejtezett tűznek egészen való megoltására, azután egyenesen a' Laxenburgi mulató nyári palotájába ment Eő Felsége. — Ki nem leiret mondani, melly sok kárt vallottak, nem tsak azok a' Bádenni lakosok, kiknek házaikat a' tűz megeresztette, hanem még azok

a' vendégek is, a' kik az oda való orvosló vízzel való élés végett ott vóltak, és múltak. Hirtelen elterjedvén a' tűz, annak emésztő torkából semmijeket ki nem szabadíthatták, sőt életeket is nehezen menthették meg a' veszedelemtől.

Frantzia Birodalom.

VII. *Pius* Pápa Eő Szentsége, a' mint a' Párisi Monitőr említi, a' múlt Junius 26 ik napján, az Edessai Érsektől, és a' maga számos udvari tisztjeitől kísértetvén Fontainebleauba (olv. Fonteneblóba) ment. A' Kadorei Hertzeg a' Korona fő vigyázója, és az egyházi dolgokra ügyelő Fr. Minister a' Toursi, vagy Caesarodunumi Érsek, és a' Nantesi 's Trieri Püspökök a' Császári palota ajtajánál fogadták el Eő Szentségét. A' most Párisban lévő Frantzia Püspökök is néhány nappal annakutánna oda mentek tiszteletére. — Most is azokban a' szobákban lakik Eő Szentsége, mellyekben lakott hét esztendővel ennekelőtte. — Ez a' fényes Csász. kastély, tudniillik a' Fonteneblói (deákúl Fons bellaqueus) az Isle de France nevű Frantzia kis tartományban, Páristól 14 óráni földre, egy szép erdő közepében fekszik, melly az abban lévő kies kútfejektől vette nevezetét. A' Frantzia Kir. Udvar, minden esztendőben itt szokott lakni ősszel a' szép vadászatra nézve. *Napoleon* Császárnak is igen kedves mulató helye ez. Ennek első fundamentumát I. *Ferentz* Fr. Király vetette meg, mellyen ő utánna IV. *Henrik*, 14 és 15-ik *Lajos* Királyok is sokat építettek, ez az oka, hogy annak négy szárnyai és öt udvarai különböznek az építésnek mesterségére nézve. Ennek a' ditső kastélynak leg szebb palotáin kívül 900 szobái vannak, mellyek ki

rályi módon vannak fel ékesítve. Négy szép kertek veszik körül, mellyekben sok szép oszlopok, szökő kútak, tsatornák, 's több emlékezetes és mesterséges tsinálmányok találtnak. — Ebben a' kastélyban készült meg 1679-ik esztendőben a' Frantzia és Dánia Országok közt a' békesség, ebben határozottak meg 1762-ik esztendőben a' Frantzia, Anglia és Portugallia országok közt kötött békességnek előjáró tzikkelyei, mellyek azon esztendő November 20-ik napján meg is erőssítettek.

Azoknak az Aktáknak további folytatása, mellyeket a' külső dolgokra ügyelő Frantzia Minister a' Bassanói hertzeg, a' Párisban volt Orosz Csász. Ministerrel Gróf *Romanzowal* közölt, és a' mellyeket mi is a' Magyar Kurir 7-ik darabjának 102-ik lapján a' Publikummal közleni elkezdetünk:

„Midőn, *úgymond*, az Orosz Birodalom a' hadi készülétekhez fogott, még akkor minden Frantzia hadi seregek a' Rénus folyóvízen innen voltak, kivévén azon 40 ezer embert, a' kik az északi tenger partjainak védelmezésekre, és a' Frantzia Birodalommal öszve kaptsolatott tartományoknak tsendességben leendő meg maradásokra Hamburgban öszve gyültek, Dántzigban tsak négy ezer főből álló katona őrizet feküdt, és a' Warsaui Hertzsegségnek ármadiája békesség lábön állott, sőt annak egy része Spanyol Országban volt.“

„Tehát minden vég nélkül valók voltak az Orosz Birodalomnak készülétei, ha reménysége nem lett volna ahoz, hogy nagy hadi készülétei által Frantzia Országot meg ijesztheti, és az Ok

denburgi Hertzegség helyeit a' Warsaui hertzegséget elfoglalhattya. — Azon közben még is tsendességben maradt Eő Császári Felsége, azt gondolván, hogy ha a' körülállások kívánni fogják, mindenkor idő leszen a' fegyver fogáshoz; azt kívánta, hogy *Kutakin* hertzegnek bűldettesen meghatalmaztatás, a' két Birodalom közt támadt villongásnak elintézésére, mellynek elhárítására semmi vérontás nem kívántatott volna."

„Ennek az alkudozásnak következő tárgyai lettek volna 1.) A' Warsaui Hertzegségnek további meg maradása, melly még a' Tilsiti békekességben meg vólt határozva. — 2.) Az Oldenburgi Hertzegségnek Frantzia Országgal való öszve kaptoltatása, melly nélkül az Angliával való háborúságnak soha véget vetni nem lehetne. — 3.) Az Anglia Országi kereskedésről, és azokról a' hajókról teendő törvényhozás, mellyek az ő nemzeti tulajdonságoktól megfosztanak. — 4.) Az az 1810-ik esztendőnek December hólnapjánakólt Ukaze, az az, Császári parantsolat, melly által minden Orosz kikötőhelyek az Angliai kereskedő hajók előtt felnyittattak, és a' melly a' Tilsiti békekességgel egyátallyában ellenkezett. Ezeknek kellett volna az alkudozás tárgyaivá lenni."

„Az első pontra, az az, a' Warsaui hertzegségre nézve olly egyességre kellett volna lépni, hogy az, mostani állapotjában meg maradjon és meg ne engedődjön, hogy Lengyel Ország előbbi állapotjába valaha vissza tétetődjön. — Az *Oldenburgi Hertzegségre* nézve elfogadta Eő Felsége a' Pétersburgi Csász. udvarnak közbenjárását, úgy mindazáltal, hogy annak semmi

jussa ne legyen magát abba avatni, a' mi a' Rénusi Szövetségtéli hertzegeket illeti, és azt is megígérte, hogy az Oldenburgi hertzegkárát ki fogja pótolni. — A' harmadik pontra, tudniillik, az Anglus portékákkal való kereskedésre nézve, és a' magok nemzeti jussaiktól meg fosztatott hajókra nézve, azt kívánta Eő Felsége, hogy az Orosz Birodalom hasznára tekintve a' száraz Európa alkotmánya principiumaival és a' Tilsiti békeséggel egyezőleg egymással egyet értsenek."

„De tellyességgel meg nem lehetett azt az Orosz Birodalomtól nyerni, hogy valakit az alkudozás elkezdésére meghatalmazzon, hanem a' helyett szüntelen új hadi készüléteket tett, és a' Warsaui hertzseget az Orosz Birodalommal öszve kaptsolni igyekezett, és hogy Anglia Országot az azt fenyegető változásoktól meg mentesse, az Anglusoknak kereskedéseket szüntelen előmenetelesíteni kívánta. Nem kereste az Oldenburgi hertzsegség hasznát, hanem azért igyekezett azt vissza nyerni, hogy ha ma vagy hólnap a' Frantziák és Oroszok közt háborúság támadna, annál könnyebben meg támadhassa Frantzia Országot."

„Mind ezeket előre ellátván a' Császár, maga is fegyverhez folyamodott, és hogy azt a' második rangbeli Státust (érti Szakszoniai Országot), melly minden bizodalját a' Császár oltalmába is ígérétébe helyhezette, épségben meg tarthassa, hadi seregeit hadi lábra állította. Azon közben még ekkor sem szűnt meg a' Petersburgi Csász udvarral való barátságot és békeséget fenn tartani. A' múlt 1811-ik esztendő Kis

Asszony havának 15-ik napján világosan kimondotta, hogy szükség legyen a' dolgoknak veszedelmes folyamatját megakadályoztatni, és újban békességre vezető alkuba botsátkozni kívánt. A' múlt November végén reménylette is, hogy a' Petersburgi Csász. Udvar kívánságát teljesíteni fogja. Az Úr Gróf Uram is azt mondta az Eő Felsége Követ ministerének, hogy *Nesselrode* Úr parantsoltatott volna meg hatalmazottsággal Párisba jönni, melly mivel négy hónap múlva sem történt meg, magához hívatván Eő Felsége *Czernichew* Oberstert, kezébe adta azt a' Sándor Császárnak írt levelét, mellynek tizelya a' békességes alkudozás volt. Ez az Oberster Úr, Mártzius 10 ik napján érkezett meg Petersburgba, és mai napiglan is nem adatott arra válasz. — Mind ezekből észre lehetett venni, hogy az Orosz Csász. Kormányzék minden közelebbt elhárít magától, és 18 hónaptól fogva, valahányszor a' békességes alkudozással megkínáltatott, mind annyiszor fegyverre tette a' kezét.“

„Illyenképpen látván Eő Felsége, hogy az Orosz Birodalomra nézve minden szándéka, igyekezete, és reménysége haszontalanok legyenek, még a' háborúnak elkezdődése előtt kötelességének tartotta az Angliai Kormányzékhez fordulni. Az a' kéntelenség, mellyet érez Anglia, azok a' zenebonák, mellyeknek végtére is áldozatjává leszen, és azok a' változások, mellyek annak uralkodásában esnek vala, indították erre Eő Felségét. A' békességet óhajtó szíves kívánság parantsolta ezt a' lépést, mellyről mihelyt rendelést veszek, mindjárt tudósítani fogom

Excellentziádat. A' békességnek további megmaradása a' Petersburgi Csász. Kabinettól függ. — Szerentsém vagyon Excellentziádnak lenni s. a. t. a' *Bassanoi Hertzeg.*

Jegyzés. Azt a' levelet, mellyet ez a' Bassanói hertzeg az akkori külső dolgokra ügyelő Anglus miniszternek Lord Castlereag-nak küldött, másszor fogjuk a' Publikummal közleni.

Lengyel Ország.

Ebben az Országban, a' múlt Sz. Ivan havának végén történt nagy változásról, mellyről a' két Magyar Hazát tudósítani a' Magy Kurirnak volt leg elsőben is szerentséje, tsak a' múlt szerdán költ Bétsi udvari újságban adatott ki hivatal szerént való tudósítás, melly annál fontosabb, mivel ebben azok a' beszédek is előadatnak, a' mellyeket a' Warsai Országos gyűléstől kiválasztatott, és a' Fels. Szakszoniai Királyhoz 's Napoleon Császárhoz küldött Deputatusok ezen Fejedelmek előtt mondtak vala.

A' Warsauban öszve gyűlt Lengyel Magnások, *úgymond*, minekutánna a' *Czartorisky* hertzeget Marsalnak tették volna, a' Lengyel Karok és Rendek között egy Commissiót választottak ki, hogy az az öszve gyűlésnek okairól tudósítást adjon ki, és hogy azokról az eszközökről is, mellyekhez nyúlni kell, proiectumot adjon. A' minthogy Junius 28-ik napján véghez is vitte ez a' Commissio a' reá bízott dolgot, meg tette a' tudósítást, és közönséges confederatiót, az az öszve szövetkezést javaslott. A' Commissiónak proiectumát az öszve gyűlt Karok és Rendek helybe hagyták, 's azon kívül azt is el végezték

hogy Drézdába a' Szakszoniai Királyhoz, 's egyszersmind Warsaui Hertzeghez deputátusokat küldjenek, 's kérjék meg Eő Felségét, hogy maga is áljon a' Confoederatióhoz. Úgy szinte, hogy a' Fels. Frantzia Császárhoz is deputatusok küldtessenek az Eő Felsége kegyelmes oltalmának meg kérésére.

Ezek a' deputátusok Wilnába meg érkezvén, 's mingyárt audientziára is botsáttatván, a' deputatusok szószóllója *Vidicky* Palatinus következő oratiót mondott Napoleon Császár előtt.

„Felséges Császár! A' Warsaui Hertzegségnek közönséges gyűllése, melly a' Felséged számos hadi seregeinek hozzánk való bėjövetelekkor olly tzállal gyűlt öszve, hogy a' föld minémiségéhez illendő intézeteket tévén, Felséged semmi szükségét ne szenvedjen, mingyárt ezen dolognak kezdetében érzette azt, hogy fontosabb jussoknak és kötelességeknek tellyesítésekre legyen köteles. Egyenlő akarattal közönséges Confoederatiót, avagy öszve szövetekezést állított fel, az Országot minden előbbeni jussaiba vissza tette, és mind azokat a' szabad akarat szerént való aktákat, és vissza éléseket, mellyek annak lételét 's fenn állását le rontották, semmivé tette.“

„Felséges Császár! A' Felséged erőlködéséi a' jövendő maradékokat és a' históriákat tárgyazzák; a' históriák, a' jövendőbéli maradékok, sőt az egész Európa nem esmérük a' mi jussainkat, de mi soha el nem felejtjük a' mi kötelességünket. Mi mint szabad, és sok századoktól fogva mástól nem függő nemzet, a' mi országunkat, és függetlenségünket nem megegyezés,

sem nem meg hódoltatás, hanem árulás és ravaszság által vesztettük el. Úgy de semmi just nem tehet állandóvá az árulás. A' mi utolsó Királyunkat Pétersburgba hurtoztatni, ott gyalázatosan meg halni, országunkat feldaraboltatni, és olly fejedelmek közt felosztatni láttuk, a' kik velünk nem hadakoztak, nekünk hadat nem izentek, és a' kik azt erőszakkal el nem vették."

„A' mi jussaink tehát valamint e' világ, úgy az Isten előtt is világosak. Jussunk van magukat Lengyeleknek nevezni, Királyi székünket a' Jagelloknak és Sobieskyeknek számokra ismét felállítani, lételünket meg újítani, széllyel osztott tagjainkat öszve gyűjteni, a' hazáért felfegyverkeztetni, és az azért való viaskodásokban meg mutatni, hogy mi elhunyt őseinkhez méltók legyünk. A' mi a' mi jussainkat, az a' mi kötelességeinket is fundamentomosokká teszi."

„Köszönnyük Felségednek, hogy 4 milliom Lengyelek szabadakká lettek, és Lengyel törvényekkel élnek; de ez a' szerentse, a' mellyel élnek, a' kötelességek szavait a' jelenvaló környúlállások közt hennék meg nem fojtotta, azokat a' kötelességeket, mellyeket a' haza tett reájok, a' mellyek mindeneknek szívekben béplántáltattak, és a' mellyeket maga az ég is parantsol. A' mi atyánkfiai, Lengyel Ország lakosinak leg nagyobb része még az Orosz járom alatt nyög. Ezeknek jussaikat is hátorkodunk meg erősíteni, és az egész Lengyel nemzetet öszve tsatolni. Ugyan velünk nem egyenlőképpen gondolkodik é Felséged, 's kárhoztat é bennünket Felséged azért, hogy mi mint Lengyelek a' mi kö-

telességünket műveltük, és előbbi jussainkba vissza léptünk. — Igen is Felséges Császárt a' Lengyeleknek hazájok mától fogva szabadnak hirdettetett. A' jus szerént már fenn áll, de megálhat é valóságában? A' kötelesség és a' jus a' mi végzésünket meg igazíttják, úgy de adnak é mi nékünk erőt is? Nembüntette é meg elegendőképen az isteni gondviselés a' Lengyeleknek meghasonlásokat, vagy örökké valóvá teszi é a' mi szerentsétlenségünket. Ugyan azoknak a' Lengyeleknek, a' kiket mindenkor igaz hazafiúi szív lekesített, vigasztalás és reménység nélkül kell é sírjaikhoz közelíteni? Az isteni gondviselés Felségedet gerjesztette fel, a' Felséged kezeiben van a' hatalom, és a' mi Hertzogságúrnak lételét a' Felséged számos hadi seregeinek köszönhetjük.“

„Felségedhez a' Confoederatio küldött minket, olly véggel, hogy az ő öszve szövetségének ektáit a' jóvá hagyás végett Felséged eleibe terjesszük, és a' Felséged hatalmas oltalmazását Lengyel Országnak kikérjük. — Felséges Császár! mondja ki Felséged, hogy Lengyel Ország már fenn áll, és ezt a' kimondást úgy fogja e' világ venni mint valóságot. Mi Lengyelek 16 milliom főből állunk, és egy sem találtatik köztünk, a' kinek vére, ereje, és minden java Felséged parantsolatjára készen ne vólna, minden áldozatot kevésnek tartunk, mihelyt a' hazának vissza állítása 's azon munkának végre hajtása kívánnyák. Ha egy szót szól Felséged, minden kéz, minden szív, minden erő kész Felségedet a' Dánától a' Dniesterig, a' Dniestertől az Oderáig követni és segíteni. Ez a' vígyázatlanúl kez-

dett háború, mellyet az Oroszok a' Frantzia Armadának Austerlitz, Pultuski, Eilau, és Fridlandi győzedelmeiről, és az Oroszoknak Tilsit és Erfurti magok lekötelezésekről el felejtkezvén, kezdeni mérészlettek, az isteni gondviselésnek végzéséből esett, melly a' mi nemzetünknek szerentsétlenségén meg illetődvén, annak véget vetni akart."

„Allig kezdődött el ez a' második Lengyel Országi háború, mikor már mi a' mi meghódolásunkat a' Jagellók fő városában Felséged eleibe terjesztjük, a' Felséged sassai már is a' Dűna folyóvíz partyain vannak felüttetve, és az Orosz hadi seregek egy mástól elszakasztatva imide amoda tébolyogván héjába iparkodnak magokat öszve tsatolni."

„A' Felséged Országának haszna, Lengyel Országának előbbi állapotjába való vissza helyheztetését maga is kívánnya. Hogy ha Lengyel Országának feldaraboltatása a' Frantzia Monarkia romlásának mutató jele vólt, annak előbbi állapotjába való vissza helyheztetése tanyúbizony-sága fog lenni azon virágzásnak, mellyre Frantzia Országot emelte Felséged."

„Az elnyomatott Lengyel Ország 300 esztendőig szüntelen Frantzia Országra, 's annak ditsősséges és nagy-lelkű lakosira függesztette a' maga szeméit; de az isteni gondviselés annak kifejtédzését, a' negyedik dynastia, az az, uralkodóház felállítójának a' Nagy *Napoleonnak* hagyta, kinek három század politikája tsak egy szempillantainak tárgya vólt, és kinek a' dél és szak közt való közben vetés tsak egy pont."

„Szerentsénk van Felségednek a' Confoede-

rationak azt az aktáját által adni, melly által Lengyel Országának újonnan való születése és létele kihirdettetett. Minden atyáinkainak nevekben meg újítjuk Felséged előtt azt a' mi közönséges kötelességünket, mellynél fogva mi nem híjjában kezdettünk ezen munkánkhoz, és ha Felséged azt segíteni 's olalmazni méltóztatik, minden eszközök által minden vértsepünknek fel áldozásával kívánnjuk azt eszközölni" s. a. t.

Mind ezekre ekképen felelt *Napoleon* Császár; „Uraim, a' Lengyel Országi Confoederatióának deputatusi! Nagy örömmel vettem azt, a' mit Kigyelmetek nékem most mondtok. Lengyelek! Tiveletek egyenlőképen gondolkoznék és tselekednék. A' Warsaui gyűlésben úgy voksolnék mint ti. A' hazának szeretete leg első virtusa a' pallérozott embernek. Az én jelenvaló környúlálásaim közt sok hasznokat kell nékem öszve kaptsolni, sok féle kötelességeket tellyesíteni. Hogyha én Lengyel Országának első, második, és harmadik felosztatásakor uralkodtam volna, a' ti segítségtekre minden alattam valókat fel fegyverkeztettem volna. Mihelyt az én győzedelmeim meg engedték, a' ti fő városoknak és országtek egy részének régi törvényeit vissza adtam, egész buzgósággal miveltem azt, de nem azért, hogy azt a' hadakozást meg hosszabbítsam, mellyben az én alattam valóknak több vérek folyt volna.“

„Szeretem a' ti nemzeteteket, 16 esztendőktől fogva, mind az Olasz, mind a' Spanyol Országi tsatározó mezőkön mellettem láttam a' ti katonáitokat. Mindenek, a' mit miveltetek nékem

tettzenek. Helybe hagyom azon iparkodástokat, a' mellyet művelni igyekeztek; mindent a' mi töllem függ végbe viszek, hogy a' ti végzésteket végre hajthassatok: Hogy ha egyenlő szível, akarattal, és erővel kezdetek a' dologhoz, reménységtek lehet ahhoz, hogy a' ti ellenségeitek a' ti jussaitokat meg fogják esmérni; hanem ezekben a' nagy és messze kiterjedt tartományokban, a' ti reménységteket egyedül a' lakosoknak egyetértésén és egyenlő iparkodásán kell építeni. Lengyel Országba való első bėjövetelemtkor is így beszéltem ti néktek."

„Még ez egyet is akarom tinéktek mondani, hogy én az Austriai Császárnak megígértem, hogy az ő tartományinak egészségét meg fogom tartani, és hogy én semmi próbatételt és szándékot helybe nem hagyhatok, a' melly őtet annak tsendes birtokában megháboríthatná, a' mi Lengyel Országból nékie marad — *Lithvania, Samogitia, Witepsk, Potock, Mohilow, Kolhynia, Ukrajnia, és Podolia* azon indulattal viseltetnek, mellyet én nagy Lengyel Országban tapasztaltam, és a' ti szent ügyeteket az isteni gondviselés jó véggel fogja meg koronázni, meg fogja a' ti hazátokhoz való hívségteket jutalmaztatni, mellynek boldogságáért ti olly nagyon fáradoztok, és a' melly által annyi just nyertetek a' ti betsültetésekre, az én oltalmamra, mellyre mindenkor számot tarthattok.

Hadi Történetek.

A' Warsaui Hertzegségben, így szólnak a' Lembergi levelek, az a' hír repdesett, hogy az Orosz hadi seregek Lublin vidékére béütöttek, és úgy gondolkoztak a' lakosok, hogy a' Kozá-

kok egész Gallitziát elfoglalták. Mellyre nézve minden láрма üzégerek kifüggesztettek, ki elfutott, ki magát elrejtette, találtattak imitt amott olyanok is, a' kik magok védelmezésekre puskát és kardot kaptak. Végtére kivilágosodott, hogy az oda béüitött ellenség 400 főnél töbre nem ment, a' kik mingyárt vissza húzták magokat, mihely meg hallották, hogy a' Zamotzi katona őrizetből egy tsapat küldetett eleikbe, hanem egynéhány falut egészen kipusztítottak.

Azt is írják Lembergől, hogy a' *Tormaszow* és *Kutusow* Generálisoknak vezérlések alatt lévő Orosz seregek, mellyek a' Lucki vidéken gyűltek vala öszve, nagy sietséggel elsőben napkelet azután észak felé vonták legyen magokat. Ezen seregeknek mozdulásai, az fő Armadia hátrálásának tulajdonítatnak, és azt állattják, hogy annak a' hertzeg *Bagratzion* vezérlése alatt lévő balszárnya az Austriai segítő és a' hertzeg *Schwarzenberg* kormánya alatt lévő corpus, és a' Generál *Regnier*, a' Weszfáliai Király, és az Olasz Országai Vice Király osztály seregeik által úgy körül vétettek, hogy sem előre sem hátra, sem jobbra sem balra nem mozdúlhat. Sőt azt is hírellek, hogy Sándor Császár semmi jót nem reménylhetvén meg félemlert és egészen eltsüggedt hadi seregeitől, *Napoleon* Császárt a' békeséggel is meg kínálta volna.

Az az 5-ik *bulletin*, mellyet a' Fr. nagy Armadiáról, e' folyó Julius 6-ik napján a' Párisi Monitor kiadott, ekképen vagyon: „Az Orosz armadia, úgymond, az ellenségeskedésnek elkezdődése előtt, következő módon feküdt és ősztatott fel: A' Hertzeg *Witgenstein*, vezérlése

álatt lévő első corpus, melly az 5-ik, és 14-ik gyalog regimentből, és egy lovas osztályból állott, és 18000 főre ment, Chawil mellett telepedett le, azután Rosienat foglalta el, és Junius 24-ik napján Kadanoni mellett állott. — A' második corpus *Baggamont* Generál vezérlése alatt, melly a' negyedik és tizenhetedik gyalog regimentekből és egy lovas osztály seregből állott, 's mind öszve 18000 emberre ment, Kownót foglalta el. — A' harmadik és *Somdoam* Generál kormányára bízott, 's az első granatiros osztályból álló és 24000 főre menő corpus Nov-Troki körül táborozott. — A' negyedik Generál *Tutshow* vezérlésére bízott, és a' 11-ik, 's 23-ik gyalog és egy lovas osztályokból formáltatott, és 18000 főre menő corpus Now-Troki és Lidá közt szállott táborba. — A' Csász. testőrző sereg Wilnába volt. — Az ötödik és a' 2-ik granatiros, és a' 12-ik, 18-ik 's a' 20-ik és 2-ik lovas osztályokból álló corpust, melly mint egy 40000 főre betsültetett, herczeg *Bagration* vezérelte, és Junius utolsó lapján Wolkovisky környékén telepítette le. — A' hatodik corpusnak vezérlése General *Doctorowra* bízott, melly két gyalog 's egy lovas osztályból állott, és 18000 emberre betsültetett, a' herczeg *Bagration* osztály seregének egy része volt. Ez Julius hólnap közepében Wolhyniából Lidába marsirozott a' most nevezett herczeg ármadiájának megerősítésére, és azon hólnap végén Lidia és Grodnó közt táborozott; végre a' 9-ik 's 15-ik gyalog és egy lovas osztállyal Generál *Markow* Wolhyniának belsőbb részébe ment.

A' Wilia folyóvízen, Junius 25-ik napján állt.

tal ment Frantzia seregek a *Reggiol* hertzeg vezérlése alatt a hertzeg *Witgenstein* és a *Saggo-mont* Generál corpusait hátrább nyomván Wiliánától elzárták. — A Nápolyi Király a Wiliának mind a két partjáról elűzte az ellenséget. A 10 ik Lengyel huszár regémet, melly a *Gr. Sebastiani* osztály serege előtt marsirozott, *Lebowo* mellett egy Kozák regementre bukkant, azt nagy bátorsággal megtámadta, 9 embert levagdalt, 12 tót elfogott. — Julius 3 ik napján, a Nápolyi Király *Swentiziani* felé fordulván a *B. de Tolly* arriergardáját, vagy utol menő seregét béérvén, *Montbrun* Generálisnak megparancsolta, hogy az ellenséget támadja meg; de ez azt bé nem várta, hanem olly nagy sietséggel vissza vonta magát, hogy egy eskadron Uhlánusok, a kik recognoscirozásra mentek ki, a Frantziáknak kezekbe esvén, rész szerént öszvé vagdaltattak, rész szerént elfogattak. A fogságba esett Uhlánusok a Fr. Armadiánál szolgálatot vévén az Uhlánus regementek közzé osztattak fel.

Harmadszori köz Híradás.

A Csász. Kir. patrimonialis familia és ősi Jóságoknak fő Directiója, e folyó esztendőben a jövő Kis Asszony Havának 24-ik és 25-ik napjain, Magyar Országban, Holiciban, számos Spanyol eredetű bagzó kosokat, egynéhány száz egy és két esztendős bagzásra alkalmas kosokat, mellyek valóságos Spanyol Országi eredetű kosoktól, és a leg finomabb Spanyol juhanyaktól származtek, továbbá közel 3000 hágui való juh anyákat fog közönséges licitatio avagy kótyavetye által, kész pénz fizetésért el adattatni.

A licitatio a fent nevezett napokon, reggeli 9. órakor, a Csász. Kir. Holicsei múlató kastélyban fog tartatni.

Költ Bétsben Julius 4-ik napján, 1812-ik esztendőben.